

Врз основа на член 22 став 1 од Законот за спречување корупцијата и судирот на интереси („Службен весник на Република Македонија“ бр. 12/19), член 40 став 2 од Деловникот за работа на Државната комисија за спречување на корупцијата, постапувајќи по предмет оформлен по пријава поднесена од познат подносител, Државната комисија за спречување на корупцијата (во натамошниот текст ДКСК), на 73-та седница одржана на 18.08.2022 година ја донесе следната

ОДЛУКА

Пријавата заведена под број 12-4116/1 од 02.12.2020 година, со наводи за нездадоволство од постапка за добивање овластување за спроведување постапки за биомедицинско потпомогнато оплодување, СЕ ОТФРЛА.

ДКСК утврди дека, согласно Законот за спречување на корупцијата и судирот на интереси, нема елементи за надлежно постапување од причина што за случајот постапувале други надлежни органи кои одлучувале во рамките на своите надлежности.

Предметот со број 12-4116/1 од 02.12.2020 година да се затвори и архивира.

Оваа одлука во деперсонализирана форма да се објави на веб страницата на ДКСК во рок од 5 (пет) дена од донесувањето.

Образложение

Од страна на познат подносител, на ден 02.12.2020 година, поднесена е пријава со наводи за нездадоволство од постапка за добивање овластување за спроведување постапки за биомедицинско потпомогнато оплодување и оформлен е предмет број 12-4116/1 од 02.12.2020 година.

Во пријавата подносителот наведува дека Министерството за здравство – Државна комисија за биолошко потпомогнато оплодување (БПО), правната служба при Министерството за здравство и министерот за здравство при постапувањето во однос на неговото барањето за добивање на овластување за спроведување на постапки за БПО, свесно користеле дополнителни критериуми надвор од законската рамка и одлучувале според нив. При постапувањето по барањето, министерот за здравство на предлог на Државната комисија за БПО, во 2011 година донел решение со кое утврдил дека барателот не ги исполнувал условите за кадар утврдени во Законот за биомедицинско потпомогнато оплодување. Подносителот согласно упатството за правно средство поднел жалба до Државната комисија за управна постапка при Владата на РМ, која после една година, се огласила за ненадлежна, односно укажала дека првостепениот орган дал погрешна правна поука и го упатила на можноста да поднесе тужба до Управниот суд. Управниот суд, откако една година не успеал да обезбеди документација и произнесување од Министерството за здравство, во 2013 година донел пресуда со која го поништил решението и предметот го вратил на повторно одлучување. При повторното постапување, министерот за здравство на предлог на Комисијата за БПО во 2013 година

повторно донел решение со кое се одбива барањето. По поднесена тужба до Управниот суд, судот во 2014 година донел пресуда со која ја отфрлил тужбата и го потврдил првостепеното решение на министерот за здравство. Во иста насока била и пресудата донесена од страна на Вишиот управен суд. Додека траела судската постапка, Министерството за здравство објавило тендер за доделување на лиценци за обавување дејност БПО. Подносителот учествувал на тендерот и добил лиценца. Согласно условите во тендерската постапка, подносителот повторно во тек на 2014 година поднел барање до Комисијата за БПО. Во оваа постапка подносителот учествувал со дополнителни два ново вработени кадри, при што министерот за здравство на предлог на Комисијата за БПО донел решение со кое дал позитивно мислење за дополнителниот кадар, додека за првиот кадар не се изјасnil. Откако подносителот поднел ново барање за донесување на дополнително решение за кадарот за кој немало произнесување во решението, министерот за здравство донел заклучок дека во претходните решенија како и во последното решение е утврдено дека тој кадар не ги исполнува условите. Поради заклучокот, подносителот во 2015 година вложил тужба до Управниот суд, при што Управниот суд и Вишиот Управен суд без повикување на материјални докази, го потврдиле заклучокот на министерството за здравство. По завршување на постапката пред надлежниот суд, подносителот побарал да му се достават записниците на комисијата за БПО, на кои се расправало за неговиот случај, при што по нивно доставување подносителот утврдил дека комисијата користела дополнителни критериуми надвор од законската рамка. Во 2019 година, подносителот повторно поднел барање до новиот состав на комисијата за БПО, која дала одговор дека по предметот било постапувано од комисијата во тек на 2014 година и во прилог доставила препис на заклучокот од седницата на која се одлучувало по барањето. Подносителот наведува дека со постапувањето на наведените институции направена била злоупотреба на службената положба, поради што бара од ДКСК да пристапи кон проверка на наводите во пријавата и да преземе дејствија согласно законските надлежности.

По разгледувањето на предметните наводи, како и прилозите доставени со пријавата, ДКСК констатира дека по предметните наводи постапувале надлежни државни органи – Управниот суд и Вишиот Управен суд, кои донеле акти во рамки на своите надлежности, по што оцени дека нема елементи за надлежно постапување за предметниот случај.

Имајќи го предвид погоре наведеното, ДКСК одлучи како во диспозитивот на оваа Одлука.

Доставено до:

- подносителот на пријавата

Изработил: Б.К.Ш.

Одобрил: м-р В.Г., Член на ДКСК

